RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

nr. 175.601 van 10 oktober 2007
in de zaak A. 68.771/X-6567.

In zake : de n.v. VLEESVERWERKING VAN MAELE,
die woonplaats kiest bij
advocaat I. MARTENS,
kantoor houdende te 9032 WONDELGEM,
Sint-Markoenstraat 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te 8310 BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. VLEESVERWERKING VAN MAELE op 3 mei 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 22 februari 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 19 oktober 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij het beroep ingesteld door de verzoekende partij tegen de beslissing van 10 augustus 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide waarbij de vergunning wordt geweigerd voor het aanleggen van een vijver, gelegen te Diksmuide (Pervijze), Schoorbakkestraat, kadastraal bekend sectie A, nr.414/d, wordt ingewilligd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 29 juni 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie met verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 16 november 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 december 2006;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. TRAEST, die loco advocaat I. MARTENS verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de verzoekende partij op 3 maart 1995 een bouwaanvraag indient voor het aanleggen van een vijver op een perceel gelegen aan de Schoorbakkestraat 67, te Diksmuide (Pervijze), kadastraal bekend sectie A, nr.414/d; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide op 10 augustus 1995 de gevraagde vergunning weigert; dat de verzoekende partij tegen deze weigering beroep aantekent en dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen dat beroep met een beslissing van 19 oktober 1995 inwilligt en de gevraagde vergunning aan de verzoekende partij geeft;

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar op zijn beurt beroep aantekent tegen het deputatiebesluit; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening dat beroep met een besluit

van 22 februari 1996 inwilligt en het besluit van de bestendige deputatie van 19 oktober 1995 vernietigt; dat dit de bestreden beslissing is;

2. Ontvankelijkheid

2.1. Overwegende dat in het auditoraatsverslag ambtshalve de volgende exceptie van niet-ontvankelijkheid wordt opgeworpen:

> "Verzoekende partij heeft duidelijk de betrachting dat toepassing wordt gemaakt van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de stedenbouwwet.
> De vraag moet worden gesteld of verzoeker nog doet blijken van het wettelijk vereiste actueel belang.
> Het belang omvat twee onderdelen: verzoeker moet schade hebben geleden en de eventuele vernietiging van het bestreden besluit moet aan verzoeker een voordeel verschaffen
> Het voordeel voor verzoeker zou erin bestaan dat de Minister een nieuw besluit moet nemen.
> De vraag moet evenwel worden gesteld of de Minister thans nog een beslissing kan nemen op grond van het decreet van 13 juli 1994.
> Het betreft immers een uitzonderingsregime dat als overgangsregeling werd ingevoerd.
> Ze werd niet hernomen in het decreet van 22 oktober 1996, doch enkel als bijlage 2 bij dit decreet gevoegd.
> Luidens artikel 171, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening werden deze overgangsbepalingen opgeheven.
> Een eventuele vernietiging zou de bevoegde Minister bijgevolg, in de huidige stand van de wetgeving, niet toelaten een nieuw besluit te nemen op grond van het decreet van 13 juli 1994.
> Bovendien is de regeling van artikel 166 van het decreet van 18 mei 1999 minder gunstig uitgewerkt in die zin dat strengere voorwaarden worden opgelegd (zo bv. een openbaar onderzoek, een advies van de gemachtigde waaruit blijkt dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, de gemeente moet voldoen aan de voorwaarden voorgeschreven in artikel 193, § 1, van het decreet van 18 mei 1999)";

2.2. Overwegende dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 2 van het decreet van 13 juli 1994, houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat het voornoemde artikel 2 als volgt luidde:

> "Artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw : ingevoegd bij decreet van 28 juni 1984 en vervangen bij decreet van 23 juni 1993, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

Artikel 79. Artikel 45, § 2, van deze wet, vervangen bij de wet van 22 december 1970, wordt aangevuld door de volgende bepalingen :

‘§ 2. Bij het verlenen van een gunstig advies mag de gemachtigde ambtenaar afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan indien de aanvraag betrekking heeft op:

a) hetzij het verbouwen van een bestaand vergund gebouw binnen het bestaande bouwvolume en niet betrekking hebbend op het volledig herbouwen;

b) hetzij het uitbreiden van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw met een gebouw of een vaste inrichting op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu;

c) hetzij het uitbreiden van een vergunde woning.

De uitbreiding van een bestaand vergund gebouw, met uitzondering van woningbouw, kan slechts de vermeerdering tot gevolg hebben die het noodzakelijk gevolg is van in het kader van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu.

De uitbreiding van een vergunde woning kan met inbegrip van de bijgebouwen slechts leiden tot een maximale vermeerdering van het bouwvolume met 20 %. Het totale bouwvolume mag na uitbreiding maximum 700 m3 bedragen.

De afwijking kan slechts verleend worden op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de gemachtigde ambtenaar, advies gevraagd aan de bevoegde administratie. Bij ontstentenis van dit advies binnen dertig dagen wordt het geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse regering bepaalt binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen deze afwijkingen niet of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegepast.

De aanvraag wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek gebeurt.

De weigering van het verlenen van een afwijking tot het verbouwen of uitbreiden van een bestaand vergund gebouw kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding als bedoeld in artikel 37.

Voor wijzigingen van gebruik zoals bepaald in artikel 44, § 1, punt 7, mag de gemachtigde ambtenaar bij het verlenen van een gunstig advies afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan.

De wijziging van gebruik kan slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de gemachtigde ambtenaar.

De aanvraag voor het wijzigen van het gebruik van een vergund gebouw wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek plaatsheeft.

Voor wijzigingen van het gebruik van vergunde gebouwen die gelegen zijn in de agrarische gebieden, dient het advies gevraagd aan de bevoegde administratie. Bij ontstentenis van dit advies binnen dertig dagen wordt dit geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse regering bepaalt binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen het gebruik van vergunde gebouwen niet of slechts gedeeltelijk kan worden gewijzigd.

Komen bij overgangsmaatregel in aanmerking voor het verlenen van een vergunning, indien vóór 31 maart 1995 een bouwaanvraag wordt ingediend, voor de percelen :

a) waarop een stedenbouwkundig attest werd afgeleverd dat in de aangegeven bestemming en/of voorwaarden voorhoudt dat een zonevreemde woning kan worden uitgebreid of herbouwd in toepassing van artikel 79 van het decreet van 28 juni 1984, op de voorwaarde dat na het afgeven van het attest voor het betrokken perceel geen nieuw plan van aanleg werd vastgesteld waardoor de bouwvergunning niet kan worden verleend;

b) waarvoor een aanvraag voor het herbouwen van een zonevreemde woning werd ingediend vóór 22 augustus 1993 en waarvoor gelet op de bepalingen van het decreet van 23 juni 1993 houdende wijziging van artikel 79 geen vergunning is verleend of kan worden verleend.

In afwijking van alle desbetreffende wettelijke bepalingen wordt voor de toepassing van de overgangsmaatregel de aanvraag ingediend bij het college van burgemeester en schepenen dat over iedere aanvraag een advies uitbrengt en dit advies binnen een termijn van dertig dagen na het afleveren van het ontvangstbewijs van de vergunningsaanvraag, samen met deze aanvraag doorzendt aan de Vlaamse regering. Over iedere aanvraag wordt aan de Vlaamse regering, benevens het advies van het college van burgemeester en schepenen, advies uitgebracht door het college van deskundigen dat bestaat uit de gemachtigde ambtenaren van de buitendiensten van het bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. Van de beslissing wordt aan de vergunningsaanvrager en het college van burgemeester en schepenen kennis gegeven binnen een termijn van zes maanden na de datum van afgifte van het ontvangstbewijs.

De stedenbouwkundige attesten bedoeld in littera a) behouden hun rechtskracht voor het verlenen van de vergunning.

Bij het advies en de beslissing over de vergunningsaanvraag gelden voor de aanvrager vermeld onder littera a) de bepalingen van artikel 79 van het decreet van 28 juni 1994.

Voor de vergunningsaanvragen vermeld onder littera b) kan slechts vergunning worden toegekend indien de ontworpen woning, met inbegrip van de bijgebouwen, een maximaal bouwvolume heeft van zevenhonderd kubieke meter en inzoverre bedoelde woning niet gelegen is in een groengebied, waaronder kunnen worden onderscheiden : een natuurgebied en een natuurgebied met wetenschappelijke waarde of een natuurreservaat: een overstromingsgebied en een bosgebied met ecologische waarde, behoudens die gevallen waarvoor de dienst natuurbehoud en ontwikkeling van Aminal een gunstig advies verstrekt.

De afstand tussen de nieuwe aanvraag heeft tot gevolg dat de voor het betrokken perceel lopende vergunningsprocedure voor de bouwaanvraag van rechtswege wordt stopgezet’”;

Overwegende dat de vraag rijst of de eventuele nietigverklaring van het bestreden besluit de verzoekende partij een voordeel kan verschaffen in de zin dat de Minister een nieuwe, andere beslissing kan nemen; dat de regelgeving betreffende zonevreemde constructies meermaals sedert de bestreden beslissing en ook sedert het auditoraatsverslag meermaals is gewijzigd; dat de voormelde bepaling weliswaar is opgeheven doch dat met artikel 9 van het decreet van 13 juli 2001 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, onder meer een nieuw artikel 145bis in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening is ingevoegd, dat thans als volgt luidt:

> "§ 1. Voorzover voldaan is aan de voorwaarden in deze paragraaf, vormen de geldende bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen en de algemene plannen van aanleg op zichzelf geen weigeringsgrond bij de beoordeling, door de vergunningsverlenende overheid, van aanvragen tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot bestaande gebouwen of bestaande constructies. Deze uitzonderingsbepaling geldt slechts indien de aanvraag betrekking heeft op:
>
> 1/ het verbouwen van een bestaand gebouw of een bestaande constructie binnen het bestaande bouwvolume;
>
> 2/ het herbouwen op dezelfde plaats van een bestaand gebouw of een bestaande constructie binnen het bestaande bouwvolume voorzover het karakter, de verschijningsvorm en de functie van het gebouw of de constructie behouden blijven; als herbouwen op dezelfde plaats wordt beschouwd, het herbouwen van een nieuw gebouw dat op minstens drie kwart van de oppervlakte van de bestaande gebouwen wordt opgericht; voor woninggebouwen wordt de bestaande woonoppervlakte bedoeld met inbegrip van de woningbijgebouwen, die er fysisch één geheel mee vormen;
>
> 3/ het herbouwen op een gewijzigde plaats van een bestaand gebouw binnen het bestaande bouwvolume op voorwaarde dat het te slopen gebouw getroffen is door een rooilijn, of zich in een achteruitbouwzone bevindt en/of die verplaatsing is ingegeven door redenen van goede plaatselijke ordening, voorzover de eindtoestand na herbouwen een betere plaatselijke aanleg oplevert en zich richt naar de omgevende bebouwing en/of plaatselijk courante inplantingswijzen ; de redenen van goede plaatselijke ordening moeten minstens die betere integratie in de al dan niet bebouwde omgeving impliceren, alsmede een betere terreinbezetting en een kwalitatief concept; de naleving van deze voorwaarden moet uitdrukkelijk worden gemotiveerd, rekening houdend met de bijzondere kenmerken van de site;
>
> 4/ het uitbreiden van een bestaand gebouw, niet zijnde woningbouw, met een gebouw of een vaste inrichting, op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijke gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu, of het noodzakelijk gevolg van een voorwaarde die betrekking heeft op de gezondheid van de mens opgelegd na advies van de bevoegde dienst naar aanleiding van een vergunning verleend in het kader van dat decreet, of het noodzakelijk gevolg van maatregelen voorgeschreven door de sociale inspecteurs die bevoegd zijn in het kader

van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie, of het noodzakelijk gevolg van maatregelen voorgeschreven in het kader van de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, in het kader van de wet van 24 maart 1987 betreffende de dierengezondheid, of in het kader van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren;

5/ aanpassingswerken aan of bij een gebouw bedoeld in 4/, zonder dat het overdekte volume wordt uitgebreid;

6/ het uitbreiden van een bestaande woning; de uitbreiding kan met inbegrip van de woningbijgebouwen, die er fysisch één geheel mee vormen, slechts leiden tot een maximaal bouwvolume van 1.000 m³; deze uitbreiding mag een volumevermeerdering met 100 % echter niet overschrijden.

De Vlaamse regering kan hiervoor de nadere regels vaststellen.

De mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, 1/ tot en met 6/, gelden enkel indien voldaan is aan de volgende voorwaarden:

a) de woning, het gebouw of de constructie is niet verkrot; woningen, gebouwen of constructies worden beschouwd als verkrot als ze niet voldoen aan de elementaire eisen van stabiliteit op het moment van de eerste vergunningsaanvraag tot ver- of herbouwen;

b) de woning, het gebouw of de constructie is hoofdzakelijk vergund of wordt geacht vergund te zijn, ook wat de functie betreft;

c) het volume van de herbouwde woning blijft beperkt tot 1.000 m³, indien het bestaande bouwvolume meer dan 1.000 m³ bedraagt, en het aantal woongelegenheden blijft, zowel bij verbouwen, herbouwen als uitbreiden, beperkt tot het bestaande aantal;

d) voor inrichtingen in gebouwen, niet zijnde woningbouw, waarvoor een milieuvergunning vereist is overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning is bovendien voldaan aan de volgende voorwaarden:

- op het moment van de vergunningsaanvraag beschikt de aanvrager over de nodige milieuvergunning voor de uitbating;
- het gebouw werd uitgebaat in de loop van het jaar voorafgaand aan de vergunningsaanvraag;
- in het geval van herbouwen volgens het eerste lid, 2/ dateren de activiteiten in het gebouw van voor 17 juli 1984 en is de milieuvergunning nog geldig voor een periode van minstens 10 jaar op het ogenblik van het indienen van de aanvraag.

De mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, 2/ tot en met 6/, gelden niet voor de recreatiegebieden en de ruimtelijk kwetsbare gebieden, behoudens de parkgebieden. Onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op de plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen. Onder recreatiegebieden worden de gebieden voor dagrecreatie, gebieden voor verblijfsrecreatie en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op de plannen van aanleg verstaan.

§ 2. De vergunningverlenende overheid mag, bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning die betrekking heeft op een vergunningsplichtige wijziging van de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie in de zin van artikel 99,

§ 1, eerste lid, 6/, alleen afwijken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg in de volgende gevallen:

- het wijzigen van het gebruik van een bestaand vergund, eventueel leegstaand, landbouwbedrijf, dat volgens het gewestplan niet gelegen is in een recreatiegebied of een ruimtelijk kwetsbaar gebied, behoudens een parkgebied, met als nieuw gebruik uitsluitend wonen, én op voorwaarde dat de volgende voorschriften nageleefd worden:

1/ de bedrijfswoning en de bijgebouwen die er fysisch één geheel mee vormen, krijgen als nieuw gebruik wonen met uitsluiting van meergezinswoningen, maar met inbegrip van tijdelijke verblijfsgelegenheden op voorwaarde dat landbouw als nevenbestemming nog aanwezig blijft;

2/ de bedrijfsgebouwen van dit landbouwbedrijf mogen niet afgesplitst worden van de bedrijfswoning en kunnen enkel een nieuw gebruik krijgen als woningbijgebouwen, of als accommodatie voor tijdelijke verblijfsgelegenheden op voorwaarde dat landbouw als nevenbestemming nog aanwezig blijft;

- het wijzigen van het gebruik van een bestaand, vergund gebouw voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen voor deze wijzigingen van gebruik.

De in het eerste lid, eerste gedachtestreep, beschreven wijzigingen van gebruik kunnen eventueel gecombineerd worden met de onder § 1, eerste lid, 1/ tot en met 6/ beschreven mogelijkheden. De in het eerste lid, tweede gedachtestreep, beschreven wijzigingen van gebruik kunnen enkel worden toegestaan als het gebouw bouwfysisch geschikt is voor de nieuwe functie. De Vlaamse regering kan hieromtrent nadere regels vastleggen, zoals het opleggen van verbintenissen, die door de aanvrager worden aangegaan of het tijdelijk of permanent uitsluiten van sommige van de mogelijkheden, beschreven in § 1, eerste lid, 1/ tot en met 6/.

Al de hierboven vermelde afwijkingen kunnen slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. De Vlaamse regering kan hiertoe in een besluit de nadere regels vastleggen, zoals ondermeer met betrekking tot de ruimtelijke draagkracht van het gebied en de verweving van de functies.

De weigering van het verlenen van een afwijking tot het wijzigen van het gebruik kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding zoals bedoeld in de artikelen 84 tot en met 86";

Overwegende dat uit het voorgaande alleszins niet blijkt dat de minister ingeval van nietigverklaring van het bestreden besluit op grond van de thans geldende regelgeving verplicht zou zijn de aangevraagde vergunning opnieuw te weigeren; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. Ten gronde

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel stelt dat het bestreden besluit “is gesteund op onjuiste en verkeerde feitelijke gegevens” en in een tweede middel de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “de verplichting tot motivering als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur” opwerpt; dat de verzoekende partij in die middelen aanvoert dat de vergunningsaanvraag strekt tot het aanleggen van een vijver van 15 bij 20 meter met als hoofdfunctie het voorzien van bluswater en als nevenfunctie een natuurlijke afvalwaterzuivering, dat de aanleg van een vijver door de brandweer van Diksmuide werd geëist, minstens gunstig werd geadviseerd om na problemen bij de brand van het vroegere bedrijf over een permanente watervoorraad te beschikken, dat het water van de bestaande waterzuiveringsinstallatie naar de vijver wordt geleid voor verdere nazuivering door nabezinking en uitklaring, dat het voorwerp van de aanvraag onmiskenbaar een zuiveringsfunctie heeft en tot naleving van de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden strekt, dat in de milieuvergunning enkel de normen worden opgelegd waaraan het bedrijf zich moet houden maar niet het type van zuiveringsinstallatie of de wijze van zuivering, dat het derhalve verkeerd was om te overwegen dat “uit het advies dd. 8 mei 1995 vanwege AMINAL-Afdeling Milieuvergunningen niet de nood aan een gebouw rond de waterzuivering blijkt”, dat de onbetwistbare zuiveringsfunctie van de vijver in het bestreden besluit wordt miskend, dat het bestreden besluit aldus op een verkeerde feitelijke inschatting van de technische noodzaak van de bouwaanvraag en derhalve op onjuiste feitelijke gegevens is gesteund, dat de voornoemde feitelijkheden in de bestreden beslissing niet zijn onderzocht en dat aldus de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de verplichting tot motivering als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zijn geschonden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord betreffende het eerste en het tweede middel stelt dat het bestreden besluit niet op onjuiste feitelijke gegevens is gesteund vermits de Minister er zich van bewust was dat de aanvraag betrekking had op de aanleg van een vijver bij een gevestigd zonevreemd vleesverwerkend bedrijf in agrarisch gebied, dat het argument dat het een relatief nieuw bedrijf is, dat werd vergund na een

vernieling van de oude gebouwen door brand en dat zich aan de gestelde normen moet kunnen aanpassen, niet dienend is vermits de gemachtigde ambtenaar in zijn advies van 24 november 1994 over de heropbouw van het bedrijf uitdrukkelijk heeft gesteld “dat de bouwheer trouwens moet worden geacht voldoende bekend te zijn met het gegeven dat op het betrokken complex een erfdienstbaarheid rust, die vanuit planologisch en stedenbouwkundig oogpunt geen verdere uitbreiding meer toelaat”, dat de verzoekende partij zich derhalve niet op bepalingen uit het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw kan beroepen, dat uit artikel 2 van dat decreet volgt dat een uitbreiding slechts het noodzakelijk gevolg mag zijn van milieuvergunningsvoorwaarden en dat daarenboven de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet mag worden overschreden, dat in het advies van de afdeling Milieuvergunningen duidelijk is gesteld dat de nood voor het aanleggen van een vijver niet blijkt en de noodzaak ervan niet wordt verantwoord in functie van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, dat de Minister derhalve terecht heeft geoordeeld dat de afwijkingsregeling van artikel 2 van het decreet van 13 juli 1994 geen toepassing kon vinden, dat geen andere afwijkings- of uitzonderingsbepaling op de aanvraag van toepassing is, dat aan de motiveringsplicht van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is voldaan, dat het daartoe niet is vereist dat de inhoud van alle ingewonnen adviezen in de beslissing wordt overgenomen doch enkel dat uit de beslissing de redenen blijken die haar verantwoorden en waaruit kan worden afgeleid waarom de adviezen in andere zin niet worden gevolgd en de in beroep verdedigde stellingen niet worden aangenomen en dat in casu aan die voorwaarden is voldaan;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord toevoegt dat het in de memorie van antwoord bedoelde stedenbouwkundig advies van 24 november 1994 betrekking had op een verbod tot uitbreiding van de vleesverwerkende activiteit en niet van de waterzuiveringsinstallatie, dat de zuiveringsfunctie van de vijver in het bestreden besluit miskend wordt, dat het bestreden besluit derhalve op onjuiste feitelijke gegevens is gesteund, dat de vijver geen uitbreiding van de eigenlijke bedrijvigheid betreft, dat de verzoekende partij omwille van de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden een zuiveringsinstallatie moest installeren en dat daar in het bestreden besluit niet op wordt geantwoord;

3.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie volhardt in het inleidend verzoekschrift en in de memorie van wederantwoord;

3.5. Overwegende dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het administratief beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het betrokken terrein is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens de bepalingen van het gewestplan Diksmuide-Torhout, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 februari 1979, zodat de aanleg van een vijver bij het vleesverwerkend bedrijf van de verzoekende partij als strijdig met die bestemming moet worden beschouwd;

Overwegende dat in het bestreden besluit wordt verwezen naar artikel 2 van het decreet van 13 juli 1994, houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en meer bepaald naar de mogelijkheid tot uitbreiding die ingeval van afwijking van de gewestplanbestemming slechts een noodzakelijk gevolg mag zijn van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning opgelegde milieuvoorwaarden; dat dienaangaande wordt overwogen “dat, uit het advies dd. 8 mei 1995 vanwege AMINAL - Afdeling Milieuvergunningen niet de nood aan het aanleggen van een vijver blijkt; dat hier de gevraagde bedrijfsuitbreiding niet het gevolg is van enige betreffende de milieuvergunning opgelegde eis, zodat de in het betrokken artikel vervatte afwijkingsregeling geen toepassing kan vinden; dat op de aanvraag geen andere afwijkings- of uitzonderingsbepaling toepassing kan vinden”;

Overwegende dat in het advies van de afdeling Milieuvergunningen van 8 mei 1995 nochtans over de milieuvergunning van 8 december 1994 letterlijk wordt gesteld: “Hogergenoemde vergunning legt de

aanleg op van een vijver met rietveld (brandpreventie) tevens dienstig als bijkomende waterzuivering (min. 500 m³)"; dat in de milieuvergunning zelf van 8 december 1994 wordt gesteld "dat uit deze resultaten blijkt dat mits een bijkomende zuivering in de vorm van een vijver met rietaanplanting en mits een betere dosering van de detergenten de verontreiniging van het oppervlaktewater nihil zal zijn"; dat hieruit blijkt dat het weigeringsmotief in de bestreden beslissing, als zou de gevraagde aanleg van een vijver niet het gevolg zijn van een eis uit de milieuvergunning, feitelijk onjuist en derhalve niet afdoende is; dat het eerste en het tweede middel gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 22 februari 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 19 oktober 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij het beroep ingesteld door de verzoekende partij tegen de beslissing van 10 augustus 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide waarbij de vergunning wordt geweigerd voor het aanleggen van een vijver, gelegen te Diksmuide (Pervijze), Schoorbakkestraat, kadastraal bekend sectie A, nr.414/d, wordt ingewilligd;

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien oktober 2007, door de Xe kamer, die was samengesteld uit:

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	G. SCHEVENEELS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

G. SCHEVENEELS. **J. BOVIN.**